

①

जैसे जे का प्रकार रखी ती ॥ हानों वं बोली जे भक्ती
 जे प्रकारों ती जगती ॥ उभरी रखी ती लयो भासे ॥ १५ ॥
 भास्या नाना वतान भाला ॥ येणें प्रकारों प्रकार ती
 सो ज्वला ॥ देवो देवी सकला ॥ प्रकारों मेला भासती
 ॥ १६ ॥ भास्या भवतारा ॥ उभरी ती ॥ जेणें प्रकारों प्रका
 शती ॥ नाना चरी ने करती ॥ प्रवराती ते प्रका
 शी ॥ १७ ॥ ऐसी या प्रकार ॥ १८ ॥ जे जाण सनातन
 भासी भक्ती ॥ उधवा हे ॥ ज प्रती ॥ येथानी गुनी
 सांगीतली ॥ १९ ॥ नी श्रवण की सनातन ॥ हे मुहूर्त
 पद व्याख्या न ॥ आलागी भक्ती सनातन समुल्ले जाण
 बोली ॥ २० ॥ सांडु नी पद पदा ॥ नाना ही बोली लों
 जीवु था ॥ सावधान व्यावं श्रोता ॥ पुदी लेक था आनु
 प्रये ॥ २१ ॥ उधवा ऐसी भासी भक्ती ॥ कैसी नी कैसी
 होये प्राप्ती ॥ भावें धरी ल्या सख्य गती ॥ भासी भक्ती

उब्बो हो ॥ ७१ ॥ श्लोक ॥ ॥ ससंगल व्यथा भक्त
 मंभी मापउ पासीता ॥ सर्वमेदहीत सद्गीत जसा
 विद नोपदा ॥ ७२ ॥ टीका ॥ ७३ ॥ मुख्य तें संताची सेवा
 हे साधुन आवडे देवा ॥ संत वचनें नीज भावा ॥
 दंत संत कां नीज भक्ती ॥ ७४ ॥ ज्या सी आवडे संत
 संगतीचा मळा ॥ तो साधु वचनी भुक्ता ॥ जो पडल
 वचनेने गत गला ॥ तो जीव ल नीज भक्ती ॥ ७५ ॥
 साधु भजनी श्रद्धा भरी देखनी यां नीजनी धा
 री ॥ सावरी सदुर दूपा करी ॥ साधु चनाचरी गुरु
 गावो ॥ ७६ ॥ गुरुवांचो नीत धृता ॥ नांही सो सारीता
 रीता ॥ गुरु वचनें नीज भक्ती दाता ॥ मीची सर्वथा
 भक्ती सी ॥ ७७ ॥ सदुर जो सो सारी ॥ साची अशा
 मी वाहे सीरी ॥ तो ज्या वरी दूपा करी ॥ तो मी उद्ध

॥ ७८ ॥
 शिवाजी

७

॥ ७९ ॥

२४
 थासदुरचें भजन ॥ जो मट्ट प करी जाण ॥ थाचें पदी
 येत पण ॥ माझे नींही जाण न बोळवे ॥ ३७ ॥ थाचा घी
 हे लोक पन लोक ॥ दोन्ही चालवीता मीची देख ॥ था
 चेनी मज व्यसत सुख ॥ हरी खे हरी खख ॥ वोसंडे
 ॥ ३८ ॥ थासी गुरुने दावीला मार्ग ॥ चालतान मोड प्र
 थास पांग ॥ मीसा मो ना थाचें श्रीने ग ॥ अपुलें सर्वा
 गवोडवी ॥ ३९ ॥ तेणें जावज्या पदासी ॥ तें पद आणी
 मीसा पासी ॥ संत भजनी प्रीती ऐसी ॥ रशी कैरी सां
 गत ॥ ४० ॥ ऐसं ऐं कोना वचन ॥ उधवाचें करु वलें
 मन ॥ कोण कोण ते सा धुजन ॥ थाचें नीजची न्ह ॥
 उ सो पाहे ॥ ४१ ॥ कोण ते भक्ती चें लक्षण ॥ भजती खु
 ण ते कोण कोण ॥ समुल जाणा व्यापण ॥ उद्यवें प्र
 स्न पुसीला ॥ ४२ ॥ श्लोक ॥ ॥ उद्यउ वाचे ॥ साधु स्तउ
 तम श्लोक मत कि दुग्धी ध प्रमो मती ह्य पक प य ज्ये त

॥ ४३ ॥

(3)

॥६७॥

टीका ॥६७॥ सातेवते अहेतु बहूत ॥ परीते न जतम
मी श्रीत गुण युक्त ॥ गुणानुसारं नीरोपीत ह्यसपुत्रो न्यीत
मानेना ॥६८॥ अथ वा साहीक केवळ ॥ तो सप्तगुणं वीकळे
बोलणें बोलता जाये बरळ ॥ नव्हे केवळ नीज बाधु ॥६९॥
ते सातु नव्हे सीकृष्ण नाथा ॥ तुज अधीन गुण तत्वेता ॥
लोकां वी ग्रहे दे हे धरीता ॥ नीज ज्ञान व का तुची ये कु ॥७०॥
या लो गो उ त म श्लोक ॥ तुज ह्यनतीनी न्ही लोक ॥ तुज वे
गळा आणीक ॥७१॥ अथा सीकृष्ण मानना ॥७२॥ भाशीया
प्रष्ट्याचा वका ॥ तुंच ये कलक्षण नाथा ॥ तरी साधु को
ण तत्वेता ॥ तुज सर्वथा मानते ॥७३॥ तुज मानले जे सा
धु ॥ जेना ॥ ह्याच सपुर्ण सांगेल क्षण ॥ तुज पटी येति
भक्ती कोण ॥ तेही लक्षण सांगे वें ॥७४॥ भक्ती मा
जी भक्त सख्य ॥ तेका तुझे प्राप्त कर ॥ आति उ
तम परात्तर ॥ संतीनी नत न अदरीली ॥७५॥ संती

स्नीह करनी पुजा संभान ॥ मासें पुजेचा आसादन ॥
 पुजे करीता येकाग्र ॥ जैसा धुन न घनायेती ॥ १५ ॥
 सासाधुची पुजा न करीतां ॥ जो माझी पुजा करी सर्वथा
 तेण मज हा जीतले लाता की तो माझ्या चाता प्रवर्त
 ॥ १६ ॥ वाळक येक मेकलता ॥ यासी भाथां हाणी न ल्या
 लांता ॥ मग पाटो हा हा ने सर्वां तो ॥ सोमली भाता ते स
 मजेना ॥ १७ ॥ तेवी अवगणुनी माझ्या संता ॥ मीची
 सोमेली माता ते स मजेना ॥ १८ ॥ मज पुजीतां ॥ ते से
 वा न के सर्वथा ॥ अति क्षमता मज केली ॥ १९ ॥ संत मा
 सेळ वे वाड ॥ हांची पुजा मज लागे गोड ॥ संत सेवकाचे
 मी पुनवी कोड ॥ मजनी चाडाचाड संताची ॥ २० ॥ साडुनी
 माझी पुजा ध्यान ॥ जो संता सुधा लीला दागण ॥ कोटी ये
 शाब्द फळ जाण ॥ मदपणा ते केले ॥ २१ ॥ सकळ तीर्थी तो

(5)

॥८८॥

तो नहाला ॥ जपत पाचीं फलें तो जाला ॥ सकळ पुजाचें
तो सांग पावला ॥ जेणें साधुचंदीला सन्मानें ॥ २॥ प्रती
मा माझ्या अचेतन व्येकी ॥ संत सचेतन माझ्या सुती
दृढ भावें यांची भक्ती ॥ ते मजची श्रुती पावली ॥ ४॥
केल्या प्रतीमानी जकल्पना ॥ उतम संत प्रसन्न पुत्रो
तमा ॥ चालतें बोलतें पत्र ब्रह्म ॥ आनी उतम साधु से
वा ॥ ५॥ माझ्या प्रतीमा अथवा साधु ननां ॥ ते येथारी
नी भजन सधन ॥ हात वसागीत लोनी ध्यान भजन ॥ ६॥
प्रकाश तो ऐका ॥ ७॥ प्रतीमा अथवा साधु सोज्वलें ॥
आवडी न पाहाती ज्याचें डोळें ॥ दृष्टी ओसोन आधळ ॥ जाण
जैसें मोनवीस ॥ ८॥ जेवीं कांप्रीया पुत्र धन ॥ देखोनी
सुरवावती न येन ॥ तैसें संत प्रतीमाचें दर्शन ॥ आव
डी जाण जो करी ॥ ९॥ आति उक्तासें जे दर्शन ॥ सा
नावगा देखणे पण ॥ न येन सार्थ केतेणें जाण ॥ १०॥

५९
 श्री ये भजन थारी ती ॥ ११३० ॥ देखो नी संत भाक्षी रुप
 डी ॥ जो धावो नील वडु सब डी ॥ खें वंदे उनी यां आवडी
 मीठी ना सोडी वीस्मये ॥ ११ ॥ ऐसे संता ये आली गण ॥ ते
 गें सर्वांग होये पावन कां सुती स्थिती जाण ॥ वारी न पाव
 न होत से ॥ १२ ॥ थाती र्थ थाये न चला ॥ संता समीप न वच
 ता ॥ हरी रंग जी न नाचता ॥ चरण सेवानि नार्थक ॥ १३ ॥
 जो कां नाना वीचये स्थिती ॥ न लाजे नी च पुटें पीलंग
 ता ॥ तो हरी रंग जी न नाचता ॥ आला सर्वथा उव
 व ॥ १४ ॥ ती र्थ थाये न गमन ॥ हरी कीर्तना
 जाग न जातो ॥ संत समागमें चलाता ॥ कां नृसक
 रीतां हरी रंग जी ॥ १५ ॥ थानां वं सार्थक चरण ॥ छेत
 न संभान आधोगमन ॥ चरण ये पावन पण ॥ था
 ना वजाण उध्यवा ॥ १६ ॥ था ~~सर्व~~ सर्व भाव आवचन

(5)

॥८५॥

कवडा धनुनी कोटी धन ॥ जेणे केले मदर्पण ॥ भाक्षे
आर्यन ॥ थानां व ॥ ३५ ॥ धन धान्य वचुनी थांगावी
भाक्षी पुजा आहाच दृष्टी ॥ तेन व्हे आर्यन हात व
टी ॥ जाणतो कपटी ॥ मजसी ही ॥ ३६ ॥ ले भीखा वया
आपण ॥ चेवी प्रती मेपुटे पक्कावानु ॥ मदर्पण तो न
व्हे ॥ ३७ ॥ अथाक न पवीत्र करीता पुजा ॥ ते आवडी आधो ॥ ८५ ॥
सजा ॥ जे न पुजीती ग ॥ ३८ ॥ साजाण भुजा प्र
तांच्या ॥ ३९ ॥ न करीता कनी पुजन ॥ नेदीतां सप्तात्री
दान ॥ जडीत मुद्रा वाहू तुनीण ॥ ते प्रेतां सीलेण ॥
लेववीले ॥ ४० ॥ वाचा सौथ केहरी कीर्तने ॥ कां आ
नीवान नाम स्मरणे ॥ जये जये काराचेनी गर्जने
केली ॥ त्रीभुवने पावन ते ही ॥ ४१ ॥ अथा नाम नामाचेनी
गजरी ॥ सदा गर्जे ज्याची ये खरी ॥ तेथे काळाची

॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥
॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥

५४
 ते तेना सेनी तेज आतरी ॥ सुय्य द्वारी प्रकाश ॥ ४॥ तास
 वीता मध्ये मंडळ वृत्ती ॥ जाण ना जायण मीनी श्रीती ॥
 सामज सुय्य चिउपासी ॥ नेका राती त्रेवीद्या ॥ ४॥ राग्य च
 दादी वेदती न्ही ॥ सांगा सोन मंत्र जा गोनी ॥ सुय्य स्तुती
 सन्मुख पठणी ॥ पुजा सन्मानी के जावी ॥ ४॥ ध्या हे वैदी की
 उपासकता ॥ वेद ज्ञानी चतुर्वेदा ॥ नेण तां योग्य न व्हेस
 चीता ॥ ४॥ के सर्वथान ध्यावां ॥ ४॥ ध्या जी का कृप्रसन्त
 होमें सवीतां ॥ ऐसी सुगम उपसकता ॥ तुज भी सांगन्या
 तां ॥ सावधानता आवधारी ॥ ४॥ सकल वेदाची जन
 नी ॥ सुगम मंत्राचा मुगुट मणी ॥ नेगा ये त्रीउत मवणी
 सकल ब्राह्मणी जाणीजे ॥ ४॥ तीया अर्थ वीचारीतां ॥
 तीयाधीन आसें सवीता ॥ त्रीपदा त्रीकाळी अर्थ देता
 त्रीवीद्या तत्वातीनां ॥ ४॥ ध्या आर्धमात्रा बीबीध्यान
 त्रीपदा त्रीकाळी अर्थदान ॥ तेणें मी सता रोंची दुन ॥

५५

करी भक्त ॥ १२७॥ हे प्रथमासें व्याधीष्टान ॥ सुर्य पुजार्
नां वं जाण ॥ व्यातां व्याशी पुजचें लक्षण ॥ सागन सपुर्ण
मुखें ऐका ॥ १२८॥ सर्वो गा प्रधान ॥ तमासें मुख व्याशी जा
ण ॥ यथेष्ट व्याधीष्ट शास्त्र पुराण ॥ साक्षी जाण गर्ज
ती ॥ १२९॥ ब्राह्मण भास आवडता ॥ भास मुखी होवें सनतं
भ्याला वीले व्यशी सवेतों ॥ तदीच कुलें भक्ती पंथा ॥ १३०॥
धालुनी मम मुखी आवडता ॥ रघुयें स्वाहा ह्मणती जा
ण ॥ १३१॥ कर्म काडे ठ कुलें ब्राह्मण ॥ सुधामदर्पण चुकलें ॥ १३२॥ ॥ १३३॥
केवळ मज मुखी आर्पिता ॥ आड आली याची यो गयेता
छद्रिय मवरुण सवीता ॥ नाना वीक व्यतां आवेष्ट ॥
मी ॥ १३४॥ देवा देवींच आहें ॥ मज वेगळा वीन योन होये ॥
हे स येन मी नीती पाहें ॥ नवल काये सा गावें ॥ १३५॥
वीक व्य बुधी बुधी ब्राह्मण ॥ वीक व्य बुधी ब्राह्मण
करुनी वेद शास्त्र पठण ॥ व्यधीपी संतार्थ पडीले जन ॥

मदर्पण॥ नो बलती॥ ६७॥ मासें मुख वै च्यान्तन॥ येणें
 भावें वीनरले नन॥ सादुनी भेद देवतानन॥ मज साचा
 न व्यापीती॥ ६८॥ याचे समी घने मी चृष्टा॥ जालो॥ तेथें॥
 ही जरी हव्ये दव्ये आले॥ तरी मासें मुख सुखा वले॥
 सर्व स्व अपुले मी सासी दे॥ ६९॥ मज नैरास्या साची
 आशा॥ साच्या हाताची पाद वास॥ सा लागी सदा सा
 वकाशा॥ अव्य ही वास जे देती॥ ७०॥ याचे नी हाते नी
 वी कि व्य॥ मद्भावे जें व्य॥ शी सी व्य॥ चृण काष्ट कांती ल
 तुपें॥ ते भ्याची दृप से वी जे॥ ७१॥ आपरी व्य॥ शी ची उपास्ती
 दुजे र्छां नी ची पुजा र्छी ती॥ सांगीतली भ्यां तुज प्रती ब्राह्म
 ण भक्ती व्याव धारी॥ ७२॥ पुजे माजी व्यती श्रेष्ठ जाण
 सी प्रमत्ता सी चें कावण॥ ब्राह्मण मासे पुजा र्छान॥ व्य
 ती गृहन उष्ट्र वा॥ ७३॥ याच्या भजनाची नवल परी॥ व्य
 ठे पडे ते देखोनी दुरी॥ मस्तक वेवावाचनणा वरी॥ चनण

च न ग न ज सी री वं दा वे ॥ ६८ ॥ भू वा ह न वी स र्ज ने वी ण
 ना कृ ग्रामी मा से व्या धी ष्ठा न ॥ पे ते के व लु आ चे त न ॥
 ब्रा ह्म ण स चे त न म दू प ॥ ६९ ॥ मी भ व्यं क र प ज र्ता द न
 तो मी व्य क्त ब्रा ह्म ण र पें जा ण ॥ ध ना त ली मी ना ना ये ण
 ध ना म न ब्रा ह्म ण आ ला गी ॥ ७० ॥ म ज त्री ले क्खि नां ही
 सा ट व ण ॥ म ज्जं हु नी व्या दी व मा से ब्रा ह्म ण ॥ था मा जी
 वे द र पें मी ना ना ये ण ॥ स म क्ख जा ण सां ट व लो ॥ ७१ ॥ ब्रा ॥ ७२ ॥
 ह्म ण प द हृ द र्थं ध री तां ॥ म ज आ ली प न म प वी त ता ॥ ल
 सु मी पां यो ला गें उ प दा ता ॥ च न ग ती र्थ मा थां ॥ त्री व
 वा हे ॥ ७३ ॥ आ ला गी ब्रा ह्म ण पु ज्ये जा ण ॥ भ ग मी के नी
 च न ग द्वा कृ ण ॥ सा ची उ ची षे का दी मी व्या प ण ॥ पा डे
 को ण र्थ त ना चा ॥ ७४ ॥ म उ र व्ये हें मा से व्या धी ष्ठा न ॥
 स र्वो प चा न पु जा र्छा न ॥ ७५ ॥

दान मान भीष्टा न॥ वीधी पुजन वी प्राये ॥ १५७ ॥ येकां
 नेम शास्त्राभाया ॥ येका स्थावनली गाया ॥ येका नेम
 गणेशाया ॥ येकां सुर्याया ॥ दर्शनि नेम ॥ १५८ ॥ येकां
 नेम तुलसीया ॥ येका बांधल्यं अनताया ॥ नीहनेम
 नेम स्तत्राह्वणाया ॥ सभाये तो भाग्याया दुलभ ॥ १५९ ॥
 नीहनेम स्तद्वीजपुजा ॥ शोडशोपचारी करी वोजा ॥ सा
 सभकीया तो नाजा ॥ आता माझा तो येक ॥ १६० ॥ नीहने
 मस्तद्वीजपुजा ॥ शोडशोपचारी करी वोजा ॥ सासभकी
 या तो नाजा ॥ आता माझा तो येक ॥ १६१ ॥ जो देवतांतरान
 भुजतां ॥ जीवें भावें ब्राह्मणभक्त ॥ साची पक्षी चुकउ
 नीयां अनर्थ ॥ नीज स्वार्थ मीकर्ता ॥ १६२ ॥ ऐसे जे ब्राह्म
 णभक्त ॥ साच्या पार्थ प्रथी पुनीत ॥ गंगाचरण नजवाळी
 त ॥ स्वीरी वहीत मी सासी ॥ १६३ ॥ साचे सवचा सवक ॥ मोल
 वीण गवसलो देख ॥ ब्राह्मण सेवे येम जणु ख ॥ आलो

नीहनेम स्तद्वीजपुजा ॥
 सासभकीया तो नाजा ॥
 आता माझा तो येक ॥

करीतों॥ आ वडे आधो क्षजा॥ थालागी पसरनी च्याही
भुजा॥ आही गणी वाजा जीवनी वे॥ ७७॥ ब्राह्मण स्नान
प्रवाहे जली॥ जेण भावार्थ केली आवा दोही॥ तेण कोटी
व्यवभृता तपायंतली॥ तेण ताकाही धातले॥ ७८॥ ब्राह्म
ण चरण तीर्थ देखतां॥ पद सुट दोवा दुरीता॥ तें भावा
र्थ तीर्थ येतां॥ दोरा सर्व आनी माले॥ ७९॥ जो कोण्हीनी स
नेमस्त॥ तें सेवी ब्राह्मणा चरण तीर्थ॥ तो स्वयं जाला
तीर्थ भुत॥ साचेनी पुनी तजड जीवा॥ ८०॥ हा ब्राह्मणा॥ ८१॥
चा गार्ध जाण॥ अश्यां गादी पुमन येदन॥ आसन भो
जन धन धान्य॥ रोकी प्रमाण पुजेसी॥ ८२॥ ब्राह्मणासी
प्रीय भोजन॥ दाजी श्रेष्ठ आन्न दान॥ नीपजोनी था
मीष्टान्न॥ आवें भोजन मदभावां॥ ८३॥ एक देव सु
नी देती अन्न॥ येक उबगले साही देउन॥ येक तें देतीनी
मंडन॥ येक वसव सुनी धालीती॥ ८४॥ तें सेन केना वें॥

८४
 आपर्णे॥ ब्राह्मणमासेस्वरूपजाण॥ ह्यासीदेउनीयांसं
 बन्मान॥ ~~ह्यासी~~ व्यावेभोजनयेथारुची॥ व्याव्यातीत
 जाताप्राश्नुव॥ ह्यासवेपुज्यजायेनीवे॥ समर्थवन्न
 व्यावेव्यव्यका॥ नाहीतेरीउदकतहीव्यावे॥ व्याव्या
 ह्मणसेवलागीजाण॥ कायावाचाधर्ममने॥ यथासाम
 र्ये॥ अवंचन॥ व्यतीथपुजनहानांव॥ ७॥ त्रीपदाज
 पपवीत्रपुर्ण॥ थालागीनदानीवासखान॥ ब्राह्म
 णव्यसेलागीजाण॥ श्रेष्ठव्यतीथानपुजेवे॥ ८॥ ब्राह्म
 णव्यसेलागीजाण॥ व्यतीसादनज्याचंमन॥ देणदेव
 वणदान॥ श्रद्धासंपुर्णहानांव॥ व्याव्याह्मणसेवाश्र
 ध्यने॥ भावयुक्तकरीजाण॥ व्यदरैकरीपुजन॥ व्यनंद
 पुर्णभक्तनाचे॥ ९॥ येकाचंशरीरसेवाजाण॥ येका
 चेवाचीकपुजन॥ येकाचंमानसीकभजन॥ दया
 पुर्णद्वीजाची॥ १०॥

ब्राह्मणभक्तीलागीजाण॥हनुचेनीभनअतःकनण
 अथ्यायुक्तउक्तासेसंपुर्ण॥अनीथीजाणहानावां॥९॥
 थापरीब्राह्मणभजन॥तीसनेपुजेचेंआधीष्टान॥सागी
 तलेआसेजाण॥गोशुशुशुशु॥तेहैक॥९॥जेगाईच्या
 कैवाना॥आयेसहस्रबोहेकेलापुरा॥तीनसप्तके
 वसंधुना॥मुख्यधुनागाडीले॥९॥नामआवतारीष्य॥९॥
 तीमहामान॥तेनघडेचीमसुशुशुशु॥आलागीगोकु
 छीजाण॥गाईचेंसेवन॥आकेले॥९॥गाईचीसेवा
 जालीपुष्टी॥बालेपणीमारीलाजेठी॥कोसच्याणुनमा
 रीलहदी॥बैसवीकाजापटीउग्रसेन॥९॥गाई
 चीसेवचीअतिगोडी॥तेणमहामाजालीबोरवडी
 फोडीलीकोसाचीबादवडी॥तोडीलीबेडीपीतनाची
 ॥९॥आलागीगाईआणीब्राह्मण॥हमासंजीवप्राण
 मासेपुजेचेंआधीष्टान॥सुलभजाणहदोनी॥९॥

श्री
 गुरु
 गुरु

गोन क्षण करी तो पटीयता जाण ॥ त्या सर्वे स्वये भी
 आजाण ॥ गोन क्षण करी तसे ॥ ९९ ॥ गार्थ ये सेवे चेची
 धान ॥ गो ग्रा सव्या वेचूण के ना वे अंग कुन वाळण
 र्तु के नी प्रसन्न मी होय ॥ १०० ॥ नी लोभ गार्थ ची
 सेवा ॥ करी ना मा सी उद्यवा ॥ आता ऐक वैष्णवां
 ची सेवा ॥ पुजा मरणा वाची भाग ॥ १०१ ॥ श्लोक ॥

वैष्णवे जे धुम धुम न करी दी वेष्टमान वीष्टया ॥
 वा यो मुखा वि या तो य ॥ ये लोप्य पुन करतै ॥ १०२ ॥
 वीका ॥

वैष्णव सेवा अति कवीण ॥ ये ये जाती कि
 नां ही गा प्रमाण ॥ न ह्यण वे सुष्ठु ब्राह्मण ॥ मनी प्र
 धान भावार्थ ॥ १०३ ॥ वीटुन दासी पुत्र प्रसी ॥ आसी
 आवडला गों वीट ॥ आला गी ये ह्या वा भाजी अति सु
 ॥ १०४ ॥ के से नी नी ह्य ह्यणा वे ॥ १०५ ॥ यो नी जन्म लो क मंद
 तो वैष्णवा भाजी आति श्रेष्ठ ॥ हा नु मंत ह्यणा वा के नी

कि
 ॥ १०६ ॥
 ॥ १०७ ॥
 ॥ १०८ ॥
 ॥ १०९ ॥
 ॥ ११० ॥

१०
१५५
नासेसो माजी वीभीषण॥ देया माजी प्रज्जहाद जाण॥ भ
गवेंता सीअन न्ये रात्रण॥ ये छापण ते हासी॥ धाजाती
उतम मकी हीण॥ तो वैष्णव न दे जाण॥ अथवा करी
दोभीक मजन॥ ये छापण ते न वे॥ धा वैष्णवी मानी
जे ती प्रमान॥ राळे रामा मानी पा राण॥ गुरु सी मानी
मनु रा पण॥ तो पापी ए जाण सर्वथा॥ ७॥ जाणी व रा हा
णी वं शा ते पण॥ सादु नी जाती या अ भी मान॥ जो मज हो॥ ८॥
ये अ न न्ये रात्रण॥ ये छापण ते मा सा॥ ९॥ या वैष्णवा
ये पुजन॥ अह्म उपवा ने न दे जाण॥ बधु स्ने हे कळे व
ळी मन॥ साया न पुजन सा ना व॥ १०॥ ऐकं सरव्या वं
पुया स्ने हो॥ बधु सी न जीला ग ल्यो धा वो॥ धा था पु
उच्च ये री दो नी पा हो॥ ११॥ अ सम दा वो नी वारी॥ १२॥ ते
सा पो टो ती ल कळे वळे॥ तो वैष्णवा पुज या सो ह का॥ स्ने
हे बीण टी ए मा को॥ सुर म गो पा हो ते जन वे॥ १३॥

येक पीयाचे पुत्र साधु ॥ अस्त्री म होउनी बंधुभा
 जी सापती वी नो ॥ अह मु एतै सा न के ॥ १५ ॥
 भाता अमताची उमेगी ॥ मज पोसनी नी श्रीती ॥ भा
 वा भाव सापत प्राप्ती ॥ वी नो ए सुती पनस्प रे ॥ १६ ॥
 ये एव वी ए च उदी नाग ॥ उदी उदन स्त होवें आ
 पण ॥ ते सह जे जा लें स विपण ॥ अस्त्री म जो पक
 क वळा ॥ १७ ॥ ऐसा ब एत दे जो क क वळा ॥ ते ची
 पुजा वैष्णव क वळा ॥ ये वैष्णव कुळा ज वळा ॥ भाव मु
 लला नी ती ॥ १८ ॥ ये वैष्णव पुजा चें लक्षण ॥ ते पाय
 ये मासे पुजा स्थान ॥ ये वैष्णव को रा चें पुजन ॥ केव
 दे मासे ध्यान ते गरी ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ आकाश नी लेपनी
 वी काव ॥ अती सुख नी ना काव ॥ ते ये मासे ध्यान नी
 नतन ॥ हृदय सा या न क ना वे ॥ २१ ॥ ध्यानी बैसोनी
 साव का वी ॥ सगळे सर्व महदा का वी ॥ जो करी हृदया

॥ २२ ॥

तेजो मी पनरा पुजीलो ॥ १५ ॥ अती सुक्ष्म नीवी का न ॥
 जैसे महदा को रासाचा न ॥ तैसे मासे ध्यान नीने तन
 हृदय साचा न कनावें ॥ १६ ॥ २० ॥ अकारा मासे पुजा स्था
 न ॥ तेथील पुजये वी ध्यात ॥ हे साहाये पुजा भाधी ध्या
 न ॥ वायु ये अर्चन ते हे का ॥ २१ ॥ वायु ये गार्भ भगव
 द्बुधी ॥ ध्याची टळो नेणे वधी ॥ वायोने भुतांचे त
 न सीधी ॥ जगाने श्री सुभाषिता तो ॥ २२ ॥ वायु न
 पे मीची जाण ॥ जालो सर्व भुता व्यापण ॥ साचा सु
 ख्ये मी प्राण जाण ॥ मृत पवन व्याहेतु ॥ २३ ॥ महर्ष
 दृढ भावना ॥ वायो ये जो करी अपण ॥ तेची पवना
 ये पुजने ॥ पुन जा स्नान सातवे ॥ २४ ॥ जीवने जीव
 नाची पुजा ॥ जीवनेची उपजे जो जो ॥ ते पुजा पावे
 अधोक्ष जा ॥ तो भक्त माझा पटी येत ॥ २५ ॥ क्षीन पुजी
 ला क्षीन सागर ॥ ते वी द्रव्ये द्रव्यो पचार ॥ हा जीव

नैपुण्यप्रकाशः॥ जाण
मीध्यासिउधवा॥ ५५॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com